

KAMER TE HUUR

Korte thriller in één bedrijf

door

BAS DE HAAS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KAMER TE HUUR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BAS DE HAAS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2006 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hanna van der Stoel

Petra - haar zuster

Dr. Veerman

Van Houten

DECOR:

Woonkamer.

Het stuk speelt zich af in de woonkamer van het huis van Hanna en Petra. Bij het begin van het stuk zitten beide zusters aan de middagthee.

Hanna: Hoe laat heb jij het?

Petra: (*kijkt op haar horloge*) Even over drieën. Hij zal zo wel komen, denk ik.

Hanna: Ik ben erg benieuwd wat het voor iemand is. Je maakt je altijd een bepaalde voorstelling van een persoon, van wie je alleen maar de stem hebt gehoord door de telefoon. Heb jij dat niet?

Petra: Ja, dat is zo. Herinner je je nog die keer vorig jaar toen we met vakantie naar Ameland zouden gaan? Toen je belde om af te spreken dacht je dat je met een jonge vrouw te doen had, maar die bleek bij kennismaking al dik in de zestig te zijn.

Hanna: Nouja, ik vind vrouwenstemmen altijd veel moeilijker te plaatsen dan mannenstemmen. En hij klonk echt als een heel vrolijke jonge kerel. Ik schatte hem niet ouder dan een jaar of vijfentwintig.

Petra: Heb je hem alle bijzonderheden over de kamer al door de telefoon verteld?

Hanna: Nee. Ik heb alleen gezegd, dat het de eerste keer was dat we de kamer wilden verhuren. En natuurlijk heb ik het een beetje aangeprezen. Mooi uitzicht, rand van het bos, en dergelijke. Ik vond het erg spannend om zomaar door de telefoon een zakelijke afspraak te maken.

Petra: Tja, lieve zuster, zakendoen is inderdaad niet jouw sterkste punt. Maar als je dat zo zenuwachtig maakt, had je mij toch beter het woord kunnen laten doen? Waarom heb je niet gevraagd of hij terug wilde bellen als ik thuis was?

Hanna: Het ging allemaal zo vlug. Hij had ook iets over zich van: ik heb al diverse kameradressen geprobeerd, maar ik ben nergens geslaagd. En dit lijkt mij gewoonweg ideaal. Ik kon niet anders dan vragen of hij maar zo gauw mogelijk wilde komen kijken.

Petra: Enfin, we zullen wel zien wat voor man het is. En laten we afspreken dat we het er allebei over eens moeten zijn. Of het een geschikte huurder is, bedoel ik.

Hanna: Ik begrijp niet goed wat je daarmee bedoelt. Een geschikte huurder? Als hij de huur maar op tijd betaalt is dat voor mij voldoende.

Petra: Dat spreekt vanzelf. Nee, ik dacht meer aan dingen als: geen harde muziek na negen uur 's avonds, geen wilde feesten en geen damesbezoek zonder dat wij daarvan op de hoogte zijn. Nouja, gewoon, geen overlast veroorzaken. Verder heb ik geen eisen...

Hanna: Stil, ik hoor de bel. Ik zal wel opendoen.

Petra: Ik heb niets gehoord. Loos alarm... *(Hanna gaat af en komt even later weer binnen. Ze is alleen, maar doet alsof er een derde persoon de kamer mee binnenkomt)*

Hanna: Welkom bij ons, meneer... Ik ben bang dat ik uw naam niet goed heb verstaan. Hoe zei u? O, meneer van Houten, aangenaam kennis te maken. Dit is mijn zuster, Petra. Petra, dit is meneer Leo van Houten. Zal ik uw jas even aannemen? Dank u. Neemt u plaats.

Petra: *(heeft dit alles met verbijstering gadegeslagen)* Maar Hanna...

Hanna: Heeft u het gemakkelijk kunnen vinden, meneer van Houten?... Ja, we wonen wel wat afgelegen, maar dat heeft ook zo zijn voordelen, vindt u niet?... Precies, de drukte van de stad kan een mens wel eens te veel worden... Nou, wij wonen hier al weer, laat eens kijken, gauw vijftien jaar.

Petra: Hanna, tegen wie heb je het? Ben je aan het slaapwandelen of zo iets? Hanna, kom tot jezelf!

Hanna: Ja, we zijn met ons tweeën, mijn zuster en ik. U moet weten dat onze ouders hier vroeger gewoond hebben. Na hun dood hebben wij dit huis geërfd en omdat we beiden ongetrouwd zijn zijn we hier samen gaan wonen.

Petra: Hanna! Wat is er met je? Wil je nu alsjeblieft ophouden met dat malle spelletje? Ik vind het wel eventjes grappig, maar het moet niet te lang duren!

Hanna: Bent u getrouwd, meneer van Houten?... Ook niet verloofd? Neemt u mij niet kwalijk als u vindt dat ik nieuwsgierig ben.... Wilt u een kopje thee? *(ze staat op en schenkt een kopje thee in)* Drinkt u dat maar lekker op, dan laat ik u daarna uw kamer zien. Ik hoop dat hij u bevalt.

Petra: Voor de laatste keer, Hanna, je bent krankzinnig geworden, of je droomt! Luister naar me, je bent hier alleen met mij! Hanna! *(maar Hanna geeft geen antwoord, ze kijkt met een glimlach naar de lege stoel en knikt van tijd tot tijd, alsof ze een heel interessant verhaal aanhoort)*

Hanna: Fijn dat het u gesmaakt heeft. Zullen we even naar de kamer gaan kijken? *(ze gaat met haar 'gast' de kamer uit)*

Petra: *(blijft een paar tellen verbijsterd zitten)* Wat gebeurt hier in vredesnaam? Ben ik nou gek geworden of is zij het? Dit is niet normaal. *(ze blijft nog even hoofdschuddend zitten, loopt dan naar de telefoon en draait een nummer)* Hallo? Met dokter Veerman?... Dokter, u spreekt met Petra van der Stoel. Kunt u zo snel mogelijk bij mij langskomen? Mijn zuster..., ik weet niet wat haar mankeert, maar ze ziet spoken. Ik vrees dat haar geestvermogens haar nu helemaal in de steek hebben gelaten. U weet dat we vorig jaar ook al... Ja,

precies... U vindt het dus ook noodzakelijk?... Dan verwacht ik u graag, tot straks en dank u wel.

Hanna: *(steekt haar hoofd om de deur)* Petra, ik ga even met meneer van Houten boodschappen doen. Hij heeft nog niets in huis en hij weet de weg nog niet in het dorp. Tot straks, ik ben met een drie kwartier wel weer thuis.

Petra: Hanna, luister nou eens naar mij, blijf even staan! *(ze loopt naar de deur om Hanna tegen te houden, maar die is inmiddels al vertrokken. In de deuropening)* Hanna! *(het licht dooft. Als het weer aangaat ligt Petra op de bank, de ogen gesloten. Veerman staat over haar heen gebogen, een medicijnflesje in de hand. Na enkele ogenblikken slaat Petra haar ogen op)*

Veerman: Zo, Petra, gaat het weer een beetje? Het was ook wel een hele schok voor je, nietwaar? Doe maar rustig aan. Niet te gauw overeind gaan zitten, hoor. Dat is beter. En dan heb ik hier een drankje voor je, rustig opdrinken.

Petra: Ja dokter. En dat nadat ik al die weken in spanning heb moeten leven. Mijn zenuwen zijn behoorlijk aangetast, ben ik bang.

Veerman: Dat begrijp ik best. Maar de onzekerheid is nu in ieder geval voorbij. Je moet nu tijd krijgen om je verdriet te verwerken. Ik zal mijn best doen om je zo goed mogelijk terzijde te staan.

Petra: Graag dokter. Ik ben u dankbaar voor uw hulp. Maar u moet me wel vertellen hoe het gebeurd is.

Veerman: Dat wil ik wel doen, maar weet je zeker dat je het kunt verdragen? Het is een nogal luguber verhaal.

Petra: Ik denk van wel, dokter. Als ik maar de zekerheid heb dat Hanna niet geleden heeft. Waar heeft de politie haar gevonden? Hoe zag ze eruit? En weten ze al waarom...

Veerman: Rustig, Petra, wind je nu niet weer op, dat is niet goed voor je. En niet teveel vragen ineens, hoor je? Ik zal mijn best doen het verhaal in de goede volgorde te vertellen. Maar ik moet erbij zeggen dat er nog een aantal duistere punten zijn, waar we nog geen verklaring voor hebben kunnen vinden.

Petra: Ik luister, dokter, en ik hoop u niet teveel in de rede te vallen.

Veerman: Goed. De politie heeft haar hier vlak bij gevonden, in het bos hier achter jullie huis. Achteraf is het heel vreemd dat dat niet eerder is gebeurd. Want dat bos was de plek waar ze met zoeken zijn begonnen. En ondanks die zoektocht, waarbij ze geen vierkante meter hebben overgeslagen, is Hanna toen onontdekt gebleven. En nu... Ik heb het idee dat de politie gelooft, dat degenen die Hanna vermoord hebben – als het tenminste moord was – haar pas kort geleden op die plek hebben gedumpt. Enfin, dat is hun zaak om dat

uit te zoeken.

Petra: Bedoelt u dat ze met haar lichaam hebben rondgesold? Wat een gruwelijke gedachte. *(ze begint zachtjes te snikken)* Lieve Hanna...

Veerman: Probeer er maar niet teveel aan te denken. Neem nog maar een slokje.

Petra: Dank u wel, het gaat wel weer. Vertelt u maar door. Ik kan het alleen niet begrijpen, het is allemaal zo...

Veerman: Tja, nu kom ik op een ander onverklaarbaar punt. Bij het eerste onderzoek is namelijk gebleken, dat ze niet langer dan een week in het bos gelegen kan hebben. Er was van haar niet veel meer over dan alleen een hoopje beenderen. En wat resten van haar kleren. Om je de waarheid te vertellen, door die kleren hebben ze haar ook kunnen identificeren.

Petra: *(fluisterend)* Alleen maar haar.... haar geraamte? O, verschrikkelijk!

Veerman: *(knikt)* Inderdaad. Het was inderdaad verschrikkelijk, maar het is beter dat je het weet, anders ga je je allemaal beelden in je fantasie bedenken. Maar ik kan je verzekeren, dat haar gebeente verder volkomen gaaf was. Ze heeft geen verwondingen opgelopen, voorzover we kunnen nagaan. Misschien dat dat een beetje een troost voor je kan zijn.

Petra: We waren al zoveel jaren samen, en dan nu dit... Wat kan er in hemelsnaam in haar gevaren zijn, waardoor ze... Het begon al op die middag dat we dachten bezoek te krijgen. Ze deed toen alsof er nog iemand in huis was, met wie ze later de deur uitging. Dat heb ik u toen al verteld.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto